

ŞAİR ŞAİR HAQQINDA

“Qürbətdən qayıdan Qarabağ mənəm”

Rizvan Nəsiboğlunun yaradıcılığı ilə ilk dəfə “Ey kimsə” adlı şeirlər kitabı ilə tanış oldum. Adətimdir, əlimə aldığım kitabı vərəqləyəyəm, içindən bir şeir oxuyaram və onunla da özüm üçün qərarımı verərəm; “bu kitabı oxumağa dəyər. Bu şair mənim şairimdi. Və ya...” Rizvan Nəsiboğlunun kitabı da müəllifi haqqında bu sözləri dedirdi mənə: “Oxumağa dəyər!”

Məncə də, Nəsiboğlunun kitab haqqında ən gözəl sözüdü bu, bu sözü kitab özü dedirdir. Bu söz kitabın vizit kartıdır. Və mən etiraf edirəm ki, Rizvanın kitabdakı fikirlərini bir yox, bir neçə dəfə oxudum.

Rizvan Nəsiboğlunun “Elçi daşı”, “Ömür qələmədən adlayır”, “Ey kimsə”, “Ömrümü atmışam göyün altına” adlı şeir kitabları, şairin poeziya dünyasında görünən üfüqlərin əlvanlığından, poetik fikrin genişliyindən xəbər verir. Bir-birindən fərqli şeirlər oxucunu öz rəvanlığı və düşüncə tərzi ilə düşünməyə dəvət edir və istiqamətləndirir.

İndi qarşımda Rizvan Nəsiboğlunun yeni şeirləri var. Hər bir şeirin də öz duyğusu, öz səsi, öz nəfəsi. Şeirləri oxuduqca misralardan şairin narahat, qayğılı baxışlarının boylandığını, hər sözünün üstündə ürək çırpıntılarının səpələndiyini görürsən. Hər şeirdə şairlə həmsöhbət olursan. İnsan sözü sevir, insan sözə bağlanır. Rizvan Nəsiboğlu sözü bir ayrı cür sevir. Sözə bağlılığı, sözə dəqiqliyi, sözə fərqli baxışını poeziyasında da ortaya qoyur. Onun poeziyasındakı dəqiqliyi bəzən saat əqrəbinə bənzədirəm mən. Bir də bu dəqiqliyin içərisində şair ruhunun zərifliyi var. Rizvan Nəsiboğlu yaradıcılığını izləyən oxucu şeirləri görərkən elə oxusun ki, misraların ruhu inciməsin. Hər misra öz səsində, öz avazında səslənsin. Rizvan Nəsiboğlu sözü balası kimi bəyaz basan şairdir. Onun şeirlərində sözlər sanki şeirə çevrilməyə can atırlar. Sözlər əvvəlcədən qurulmur, düşünülür, beynin yox, ruhun bəhəsidir.

Rizvan Nəsiboğlunun şeirlərində süjet xətti film kimi oxucunun gözünün önündə canlanır. Sözdən çəkilən tabloya; peyzaja, natirmorda, portretə çevrilir.

***Daha ağ elədi bu sısqa yağış,
Döngədən, dalandan izimi kəsdi.
İstədim od kimi xəyal eləyəm,
Buz kimi damlalar sözümü kəsdi.***

Sısqa yağışın damclarına bürünüb, döngədən, dalandan keçən izlərin tablosu sanki sözlərlə çəkilmiş bir naxışdır.

Və yaxud:

***Pəncərə şüşəsi dumana düşüb,
Piano dilidi yağış damlası.
Hələ bu nəgməni eşitməmişən –
Torpağı oynadır “yağış havası”.***

Və ya:

***Bir nöqtə gözləyir bu gödək ömrü,
Nə göydən boylanır, nə yerdə gəzir.
Düşüb dalımızca bizdən xəbərsiz,
Avtobus gözləyir, şəhərdə gəzir...***

Nöqtələr... Şeire sığmayan nöqtələr. Ömür...

Rizvan Nəşiboğlu neçə illərdir ki, poeziya aləmindədir. O, yaradıcılığının bütün mərhələlərində şeirləri ilə Vətənə boylanmış şairdir. Vətənin dərdlərinə, uğuruna, sevincinə yazıları ilə, könlü ilə yanan, Vətəni haraylayan şairdir... Vətənin dərdlərini sözə bürüyüb, qələmini süngü edən şairdir...

Rizvan müəllimin şeirlərinin təsiri ilə bu yazını yazdığım günlər Zəfər günlərimizə təsadüf etdi; doğma Qarabağımızın işğaldan azad olunduğu, Vətən müharibəsində qələbə qazandığımız günlərə. Torpaqlarımızın azadlığına qovuşduğu günlərə. Təbii ki, qələbə sevinci şairin yaradıcılığına, şeirlərinin canına, qanına hopmamış olmadı. Qələbə ətirli günlərdə şairin rəşadətli, qəhrəman, mübariz ordumuza həsr etdiyi “Azərbaycan ordusu” şeirindəki misralar işğaldan azad olmuş torpaqlarımızla görüşün həyəcanlarıdır. Bu şeir bütün ruhu ilə Vətən müharibəsində döyüşən əsgərimizin yanındadır, onunla birgə döyüşür. Güzəl Qarabağımıza doğru yol alır. Bu Rizvan Nəşiboğlunun Vətən ətirli şeir dünyasıdır!

***Bu bahar açacaq o solan çiçək,
Doğma hənirindən yer puçur-puçur.
Bizdən uzaq düşən dağ isinəcək,
Özündən qabaqda ürəyim uçur –
Azərbaycan ordusu!***

“Özündən qabaqda ürəyim uçur...” Vətən övladının ayağı, nəfəsi dəydikcə isinən, hənirdən puçurlanan gözəl yurdumuz şairin qələmindən öz rəngini, ətrini sözlə alır. Bəli, bu, vətənə olan sevginin çox gözəl etirafıdır... Pafosdan uzaq, sakit, səmimi, ürəkdən, candan gələn sevgidir.

Yaxud erməni işğalçılarına hiddətini görün şairin:

***Mənimdi bu torpaq, mənimdi bu yurd,
İçimi əridən qara dağ mənim.
Daha parçalanıb yolumda sükut,
Qürbətdən qayıdan Qarabağ mənim!***

Rizvan Nəşiboğlunun şeirlərində bir nüans da diqqətimi çəkir. Şairin şeirlərindəki süjet xətti həyatın özüylə paraleldir. Bəzən, bu, yol xəritəsinə bənzəyir; gah hamar, gah da enişli-yoxuşlu. Gah qarmaqarışlıq, gah... Amma hər biri ayrı-ayrılıqda olsa da, sonunda bir yola çıxır; şairin özünə.

***Qəm var üfürəcəkdir,
Qəm var fırtına.
Hər alın qırışı təzə iş deyil.
Ömrümü atmışam göyün altına,
Təəssüf, hər səhvə düzəliş deyil.***

Bəli, bu, ömrünü göyün altına atan bir şair obrazıdır. Bu, Rizvan Nəşiboğlunun obrazıdır və onu mən imzası olmasa da, başqalarıyla səhv salmaram.

Mənsurə QAÇAYQIZI

